

דף סו.

עין משפט ב.

ח"מ סימן שנג סעיף א

עין בסעיף הקודם

ח"מ סימן שפ סעיף א.ה.

א. כל הגוזל חייב להחזיר הגזילה בעצמה שנאמר "והשיב את הגזילה אשר גזל" ואם אבדה או נשתנית משלם דמיה ^מ בין שהודה מעצמו בין שבאו עליו עדים שגזל.

א. ב. אפי' גזל קורה ובנאה בבנין גדול הואיל ולא נשתנית, מדין תורה הוא שיהרוס הבנין ויחזיר הקורה ^ב לבעלים, אבל חכמים תיקנו מפני תקנת השבים שיהיה נותן דמיה ולא יפסיד הבנין.

א. ג. אפי' גזל קורה ועשאה בסוכה בחג ^ו ובא בעל הקורה ותבעה בחג נותן לו רק דמיה, אבל אחר החג הואיל ולא נשתנית ולא בנאה בטיט ^ז מחזיר את הקורה בעצמה.

הגה: גזל קרקע ובנה עליה בניינים גדולים צריך לסתור הכל ולהחזיר הקרקע לבעליה דלא עשו תקנת השבים בקרקע ^ז.

ה. ז. נשתנתה הגזילה אע"פ שלא נתיאשו הבעלים א"צ להחזיר אלא דמיה כמו שהיתה שוה בעת הגזילה ^ז, והוא שלא יהיה שינוי החוזר

מ. ממכות ט"ז ע"א, בב"ק צ"ד ע"ב.

נ. ממשנה פ"ה דגיטין נ"ה ע"א ושם בב"ק צ"ה.

ס. מימרא דרבינא בסוכה ל"א ע"א. ואף דסוכה בנין עראי הוא, מ"מ המצוה קובעה כל הז' ימי החג לעשותה כבנין קבוע. סמ"ע ס"ק ד'.

ע. כתב ה"ה מפ"א מגזילה הלכה ה' לפי שאם בנאה בטיט אינו מחזיר אלא דמים שהרי הוא כגזל קורה ובנאה בבנין.

פ. מרי"ו נתיב ל"א ח"ו, והטעם, כיון שהוא דבר קבוע ועומד היה לו לדעת דשל נגזל הוא ולא היה לו לבנותו, כצ"ל בדברי הסמ"ע ס"ק ה' ולא כמו שסיים במקום לבנותו "לקנותו", וכך הגיה בנתיבות ע"ש.

ועיין במש"כ הסמ"ע בסי' שס"ו ס"ק ב'.

צ. ממשנה פ"ט דב"ק דף צ"ג ע"ב.

לברייתו, אבל גזל עצים ודבקים במסמרים ועשה מהם תיבה אין זה שינוי, שהרי אפשר לפרקם וחוזרים לוחות כשהיו ק.
 גזל עפר ועשאה לבנה ר לא קנה, שאם ידוק הלבנה תחזור עפר.
 גזל לשון של מתכת ועשאו מטבע ש לא קנה שאם יתיך המטבע תחזור לשון מתכת.

ח"מ סימן שסא פ"ד

ה. ג. יאוש עם שינוי רשות קונה ונתבאר בסי' שנ"ג.

ח"מ סימן שסב פ"א

א. א. הגזילה שלא נשתנתה אלא הרי היא כמו שהיתה, אע"פ שנתיאשו הבעלים ממנה, ואפי' שמת הגזלן והרי היא ביד בניו, הרי היא חוזרת לבעליה בעצמה ת, ואם נשתנית ביד הגזלן אע"פ שעדיין לא נתיאשו הבעלים ממנה קנאה בשינוי, ומשלם דמיה א כשעת הגזילה.

עין משפט ג. ח"מ סימן שנג פ"ב

ב. ב. נתיאשו הבעלים מהגניבה אין הגנב קונה אותה בזה וצריך

- ק. רמב"ם בפ"ב מגזילה הלכה י' כאוקימתא דרב אשי שם בב"ק צ"ג ע"ב.
- ר. מימרא דרב פפא שם צ"ו ע"ב. ודעת הרשב"א דוקא יבשה בחמה אבל אם עשאה בכבשן דא"א לכותשן לעפר דק כמו שהיה קנה, אבל בדרישה כתב דמלשון הטור משמע אפי' שרפן בכבשן לא קנה כיון שהעפר אין זה דבר חשוב אין קפידה אף כשלא הוחזר לגמרי דק כמו שהיה. סמ"ע ס"ק י'.
- ש. ואם עשאו כלי כסף יש פלוגתא דלהתוס' ס"ל דקנה ולהרשב"א לא קנה, וכתב בש"ך דלא קנה דהוא שינוי החוזר לברייתו וקימ"ל דלא קנה. והתוס' כתבו דכריהם לדעה דשינוי החוזר לברייתו הוי שינוי.
- ת. ממשנה בב"ק צ"ג ע"ב ודף צ"ו ע"ב ואפי' שמת הגזלן. מבב"ק במשנה וגמ' שם בדף קי"א ע"ב דקימ"ל כרבי, וכרבי אושעיא שם.
- א. פי' הגזלן לנגזל, דבגזלן לא שייך בה תקנת השוק, ומשום כך צריך ליתן לנגזל כל דמי הגזילה כשעת הגזילה. סמ"ע ס"ק ב'.
- ב. רמב"ם פ"ב מגזילה הלכה א' וכן פסק הרי"ף כדעת ר"י ורב נחמן שם בב"ק ס"ח ע"א, דבין לפני יאוש בין לאחר יאוש אינו קונה.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
 email: minchat.aaa@gmail.com

להחזירה ג, אבל אם יש עם היאוש גם שינוי השם אפי' החוזר לברייתו י"א דקונה ד, ואינו צריך להחזיר אלא דמיה.

ח"מ סימן שסא סעיף א

א.ב. א. יאוש בלבד לא קונה ה. אבל יאוש עם שינוי השם גרוע י' שחוזר לברייתו, י"א דקונה ואינו צריך להחזיר אלא דמים בלבד.

דף סו:

עין משפט ט.

ח"מ סימן שנג סעיף א

עיין לעיל דף סה: עין משפט ג.ד.

ח"מ סימן שם סעיף י

י. יב. גזל לולב והפריד עליו קנה העלין ז. גזל עלין ועשאן מטטה ח קנה.

עין משפט י.

ח"מ סימן שם סעיף א

עיין לעיל עין משפט ב

- ג. ולענין אם קידש בה אשה עיין באבהע"ז בריש סי' כ"ח שצריכה גט מספק דשמה קונה מדרבנן. סמ"ע ס"ק ג'.
- ד. טור וכ"כ הרא"ש בכ"ק שם סי' ב' מדברי התוס' שם ס"ו ע"ב ד"ה מי איכא.
- ה. כר"י ורב נחמן בדף ס"ח ע"ב בכ"ק, וכתב הטור דמ"מ אם קידש בו אשה צריכה גט. סמ"ע ס"ק א'. ועיין בסי' שנ"ג סעיף ב'.
- ו. פ"י אפי' אם הוא גרוע. סמ"ע ס"ק ב', ונתבאר בסי' שנ"ג.
- ז. שם מימרא דרבא וכתב ה"ה שם בהלכה י"ד מפני שאין העלין נקראים ע"ש הלולב לאחר שהפרידן.
- ח. כך פירש בסמ"ע ס"ק י"ח ויש מי שמפרש שעשה מהן כיסוי לכלים, שזה שינוי שאינו חוזר לברייתו. באר הגולה.